

Нацрт закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела

І ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се услови, поступак и органи надлежни за откривање, одузимање и управљање имовином проистеклом из кривичног дела.

Члан 2.

Одредбе овог закона примењују се за кривична дела:

- 1) организованог криминала;
- 2) приказивање порнографског материјала и искоришћавање деце за порнографију (члан 185. ст. 2. и 3. Кривичног законика);
- 3) против привреде (члан 223. став 3., члан 224. став 2., члан 225. став 3., члан 226. став 2., чл. 229. ст. 2. и 3., члан 230. став 2. и члан 231. став 2. Кривичног законика);
- 4) неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога (члан 246. став 1. и 2. Кривичног законика);
- 5) против јавног реда и мира (члан 348. став 3. и члан 350. ст. 2 и 3 Кривичног законика);
- 6) против службене дужности (члан 359. став 3., члан 363. став 3., члан 364. став 3., члан 366. став 5., члан 367. ст. 1. до 3. и 5. и члан 368. ст. 1. до 3. Кривичног законика);
- 7) против човечности и других добара заштићених међународним правом (члан 372. став 1., чл. 377, 378. став 3., члан 379. став 3., чл. 388. до 390. и 393. Кривичног законика).

За кривична дела из члана 185. ст. 2. и 3., члан 230. став 2., члан 348. став 3., члан 350. ст. 2. и 3., члан 366. став 5., члан 367. ст. 1. до 3. и 5., члан 368. ст. 1. до 3., 372. став 1., чл. 377, 378. став 3., чл. 388. до 390. и 393. Кривичног законика одредбе овог закона примењују се ако имовинска корист односно вредност предмета који су употребљени или су били намењени за извршење или су настали извршењем кривичног дела прелази износ од милион и петсто хиљада динара.

Члан 3.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

- 1) Имовином се сматра добро сваке врсте, материјално или нематеријално, покретно или непокретно, процењиво или непроцењиво и исправе у било којој форми којима се доказује право или интерес у односу на такво

добро. Имовином се сматра и приход или друга корист остварена, непосредно или посредно, из кривичног дела, као и добро у које је она претворена или са којим је помешана.

- 2) Имовином проистеклом из кривичног дела сматра се имовина окривљеног или оставиоца стечена пре покретања поступка за кривично дело из члана 2. овог закона која је у очигледној несразмери са његовим законитим приходима.
- 3) Окривљеним се сматра осумњичени, лице против кога је кривични поступак покренут и осуђени.
- 4) Оставиоцем се сматра лица против кога због постојања процесних сметњи кривични поступак није покренут или је обустављен, а у кривичном поступку је утврђено да поседује имовину проистеклу из кривичног дела.
- 5) Правним следбеником сматра се наследник осуђеног, оставиоца или њихових наследника.
- 6) Трећим лицем сматра се правни субјект на којег је пренета имовина проистекла из кривичног дела.
- 7) Власником се сматра окривљени, оставилац, правни следбеник и треће лице.
- 8) Одузимањем се сматра привремено или трајно одузимање од власника имовине проистекле из кривичног дела.
- 9) Кривични поступак је покренут: доношењем решења о спровођењу истраге; давањем сагласности истражног судије јавном тужиоцу да може непосредно подићи оптужницу; ступањем на правну снагу оптужнице за чије непосредно подизање није потребна сагласност истражног судије.

Члан 4.

Ако одредбама овог закона није нешто посебно прописано, у поступку откривања и одузимања имовине проистекле из кривичног дела сходно ће се примењивати одредбе Законика о кривичном поступку.

II НАДЛЕЖНИ ОРГАНИ

Члан 5.

Орагани надлежни за откривање, одузимање и управљање имовином проистеклом из кривичног дела су јавни тужилац, суд, Јединица за финансијску истрагу и Дирекција за управљање одузетом имовином.

Надлежност јавног тужиоца и суда у поступку из става 1. овог члана одређује се према надлежности суда за кривично дело из кога потиче имовина.

а) Јединица за финансијску истрагу

Члан 6.

Јединица за финансијску истрагу (у даљем тексту: Јединица) је специјализована организациона јединица Министарства унутрашњих послова која открива имовину проистеклу из кривичног дела и врши друге послове у складу са овим законом.

Послове из става 1. овог члана Јединица врши по службеној дужности или по налогу јавног тужиоца и суда.

Сви државни органи, организације и службе дужни су да пруже помоћ Јединици.

Члан 7.

Министар унутрашњих послова доноси посебан акт о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у Јединици.

Директор полиције распоређује руководиоца Јединице по прибављеној сагласности Републичког јавног тужиоца.

б) Дирекција за управљање одузетом имовином

Члан 8.

Ради обављања послова предвиђених овим законом оснива се Дирекција за управљање одузетом имовином (у даљем тексту: Дирекција).

Послове из става 1. овог члана Дирекција врши по службеној дужности или по налогу јавног тужиоца и суда.

Сви државни органи, организације и службе дужни су да пруже помоћ Дирекцији.

Члан 9.

Дирекција:

- 1) управља одузетом имовином проистеклом из кривичног дела, предметима кривичног дела (члан 87. Кривичног законика), имовинском користи прибављеном кривичним делом (чл. 91. и 92. Кривичног законика) и имовином датом на име јемства у кривичном поступку;
- 2) врши процену одузете имовине проистекле из кривичног дела;
- 3) складишти, чува и продаје одузету имовину проистеклу из кривичног дела и располаже тако добијеним средствима;
- 4) води евиденције о имовини којом у смислу тачке 1. става 1. овог члана управља и о судским поступцима у којима је одлучивано о таквој имовини;
- 5) учествује у пружању међународне правне помоћи;
- 6) учествује у обуци у вези са одузимањем имовине проистекле из кривичног дела;
- 7) обавља друге послове у складу са овим законом.

Послове из става 1. овог члана Дирекција обавља и у вези са имовинском користи проистеклом из привредног преступа односно прекршаја.

Члан 10.

Дирекција има својство правног лица.
Седиште Дирекције је у Београду.
Дирекција може образовати посебне организационе јединице изван свог седишта.

Члан 11.

Дирекцијом руководи директор кога на предлог министра надлежног за правосуђе поставља и разрешава Влада, по прибављеном мишљењу председника Врховног касационог суда и Републичког јавног тужиоца.

Директор има положај државног службеника у складу са прописима о државним службеницима.

За свој рад и рад Дирекције директор одговара Влади.

Члан 12.

На рад, унутрашње уређење и систематизацију радних места у Дирекцији примењују се прописи о општем управном поступку и државној управи.

На права и обавезе запослених у Дирекцији примењују се прописи о државним службеницима и намештеницима.

Члан 13.

Средства за рад Дирекције обезбеђују се у буџету Републике Србије и из других прихода, у складу са законом.

Члан 14.

Надзор над радом Дирекције врши министарство надлежно за послове правосуђа.

III ПОСТУПАК

а) Финансијска истрага

Члан 15.

Финансијска истрага покреће се против власника када постоје основи сумње да поседује знатну имовину проистеклу из кривичног дела.

У финансијској истрази прикупљају се докази о имовини и законитим приходима које је окривљени или оставилац стекао односно остварио пре

покретања кривичног поступка за кривично дело из члана 2. овог закона, докази о имовини коју је наследио правни следбеник и докази о имовини и накнади за коју је пренета на треће лице.

Члан 16.

Дужност је свих органа и лица која учествују у финансијској истрази да поступају са нарочитом хитношћу.

Подаци у вези са финансијском истрагом поверљиви су и представљају службену тајну. Осим службених лица ове податке не могу одавати ни друга лица којима подаци постану доступни. Службено лице је дужно да друго лице обавести да ови подаци представљају тајну.

Члан 17.

Финансијска истрага покреће се наредбом јавног тужиоца.

Финансијском истрагом руководи јавни тужилац.

На захтев јавног тужиоца или по службеној дужности доказе из члана 15. став 2. овог закона прикупља Јединица.

Члан 18.

Претресање стана и осталих просторија власника или других лица може се предузети ако је вероватно да ће се пронаћи докази из члана 15. став 2 овог закона.

Претресање власника или других лица може се предузети ако је вероватно да ће се пронаћи докази из става 1. овог члана.

Члан 19.

Предмети који могу послужити као доказ из члана 15. став 2. овог закона привремено ће се одузети.

Државни органи, организације и јавне службе дужни су да Јединици омогуће увид и доставе податке, документа и друге предмете из става 1. овог члана.

Увид и достава из става 2. овог члана не може се ускратити позивањем на обавезу чувања пословне, службене, државне односно војне тајне.

Члан 20.

На образложени захтев јавног тужиоца истражни судија може наредити банкарској или другој финансијској организацији да Јединици достави податке о стању пословних и личних рачуна и сефова власника, као и да омогући увид у сефове.

Наредбом из става 1. овог члана истражни судија може одобрити Јединици да врши аутоматску обраду података о стању пословних и личних рачуна и сефова власника.

б) Привремено одузимање имовине

Члан 21.

Када постоји опасност да би касније одузимање имовине проистекле из кривичног дела било отежано или онемогућено, јавни тужилац може поднети захтев за привремено одузимање имовине.

Захтев из става 1. овог члана садржи податке о власнику, опис и законски назив кривичног дела, означање имовине коју треба одузети, доказе о имовини, околности из којих произилази основана сумња да имовина проистиче из кривичног дела и разлоге који оправдавају потребу за привременим одузимањем имовине.

О захтеву из става 1. овог члана у зависности од фазе поступка одлучује истражни судија, председник већа односно веће пред којим се држи главни претрес.

Члан 22.

Ако постоји опасност да ће власник располагати имовином проистеклом из кривичног дела пре него што суд одлучи о захтеву из члана 21. став 1. овог закона, јавни тужилац може донети наредбу о забрани располагања имовином.

Мера из става 1. овог члана траје до доношења одлуке суда о захтеву јавног тужиоца.

Наредбу из става 1. овог члана јавни тужилац ће доставити власнику, суду и Дирекцији.

Члан 23.

Пре доношења одлуке о захтеву за привремено одузимање имовине суд ће заказати рочиште на које ће позвати власника, његовог браниоца односно пуномоћника ако га има и јавног тужиоца.

Позив се доставља на познату адресу односно седиште лица из става 1. овог члана уз упозорење да ће се рочиште одржати и у случају његовог недоласка.

Члан 24.

Рочиште из члана 23. став 1. овог закона одржаће се у року од пет дана од дана подношења захтева за привремено одузимање имовине. Започето рочиште довршиће се без прекидања.

На рочишту ће јавни тужилац изнети доказе о имовини коју власник поседује, околности о основаној сумњи да имовина проистиче из кривичног дела и околности које указују на опасност да би њено касније одузимање било отежано или онемогућено. Власник и његов бранилац односно пуномоћник износе доказе о неоснованости навода јавног тужиоца или о законитом пореклу имовине.

Члан 25.

По окончању рочишта суд доноси решење којим усваја или одбија захтев за привремено одузимање имовине.

Решење о привременом одузимању имовине садржи податке о власнику, опис и законски назив кривичног дела, податке о имовини која се одузима, околности из којих произилази основана сумња да имовина проистиче из кривичног дела, разлоге који оправдавају потребу за привременим одузимањем имовине и време на које се одузима.

Решењем из става 2. овог члана суд може оставити власнику део имовине ако би било доведено у питање издржавање власника или лица која је он дужан да издржава у складу са одредбама Закона о извршном поступку.

Решење из става 1. овог члана суд ће доставити власнику, његовом браниоцу односно пуномоћнику, јавном тужиоцу и Дирекцији.

Члан 26.

Против решења из члана 25. став 1. овог закона може се изјавити жалба у року од три дана од дана достављања решења.

Жалба не одлаже извршење решења из члана 25. став 2. овог закона.

О жалби против решења одлучује ванрасправно веће односно виши суд.

Члан 27.

Привремено одузимање имовине траје најдуже до истека рока предвиђеног за окончање поступка по захтеву за трајно одузимање имовине. Суд на свака три месеца испитује да ли је оправдано даље продужење привременог одузимања имовине.

Ако у року из става 1. овог члана не буде донета одлука о захтеву за трајно одузимање имовине суд ће по службеној дужности укинути решење о привременом одузимању имовине.

в) Трајно одузимање имовине

Члан 28.

Након ступања оптужнице на правну снагу, а најкасније у року од годину дана по правноснажном окончању кривичног поступка јавни тужилац подноси захтев за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела.

Захтев из става 1. овог члана садржи податке о окривљеном, опис и законски назив кривичног дела, значење имовине коју треба одузети, доказе о имовини коју окривљени поседује и законитим приходима, доказе да је имовину стекао пре покретања кривичног поступка, околности које указују на постојање очигледне несразмере између имовине и прихода и разлоге који оправдавају потребу за трајним одузимањем имовине. Захтев против правног следбеника садржи доказе да је наследио имовину проистеклу из кривичног дела, а захтев против трећег лица доказе да је имовина проистекла из кривичног дела пренета без накнаде или уз накнаду која не одговара стварној вредности у циљу осујећења одузимања.

О захтеву из става 1. овог члана одлучује веће пред којим се држи главни претрес односно председник тог већа.

Члан 29.

Ако је захтев из члана 28. став 1. овог закона поднет у току првостепеног поступка суд ће позвати власника да се на главном претресу изјасни да ли ће оспоравати захтев. У случају да власник не дође на главни претрес или се не изјасни о захтеву сматра се да оспорава захтев.

Ако се власник изјасни да не оспорава захтев одлука о захтеву ће бити донета у пресуди. Одлука о захтеву може се побијати жалбом на пресуду.

Ако оптужба буде одбијена или окривљени ослобођен од оптужбе суд ће надлежном органу пореске управе доставити податке о имовини власника.

Ако се власник изјасни да оспорава захтев одлука ће бити донета у посебном поступку. Овај поступак ће бити окончан у року од две године од правноснажности пресуде којом је окривљени оглашен кривим или је у смислу члана 3. тачке 4. овог закона утврђено да је оставилац власник имовине проистекле из кривичног дела.

Члан 30.

Када се власник изјасни да оспорава захтев из члана 28. став 1. овог закона односно ако се сматра да то чини (члан 29. став 1.) или ако је захтев поднет након правноснажног окончања кривичног поступка, суд ће одржати посебно рочиште на којем ће одлучити о захтеву. Рочиште се заказује у року од тридесет дана од дана правноснажности одлуке из члана 29. став 4. овог закона односно од дана подношења захтева јавног тужиоца.

На рочиште из става 1. овог члана суд ће позвати власника, његовог пуномоћника ако га има, јавног тужиоца и друга лица чије присуство је потребно. Позив се доставља на познату адресу односно седиште позваног лица уз упозорење да ће се рочиште одржати и у случају његовог недоласка.

Власнику ће се позив доставити тако да између дана достављања позива и дана рочишта има најмање петнаест дана.

Ако на рочиште не дође власник који нема пуномоћника суд ће му поставити пуномоћника по службеној дужности.

Ако на рочиште не дође јавни тужилац рочиште ће се одложити. Председник већа ће о томе обавестити надлежног јавног тужиоца.

Члан 31.

Рочиште почиње изношењем садржине захтева јавног тужиоца. Започето рочиште довршиће се по могућству без прекидања.

Ако је захтев усмерен на имовину осуђеног јавни тужилац износи доказе о имовини коју осуђени поседује, о законитим приходима, доказе да је имовина стечена пре покретања кривичног поступка и околностима које указују на

постојање очигледне несразмере између имовине и прихода окривљеног. Осуђени и његов пуномоћник износе доказе о неоснованости захтева јавног тужиоца или о законитом пореклу имовине.

Ако је захтев усмерен на имовину правног следбеника или трећег лица јавни тужилац износи доказе да је правни следбеник наследио имовину проистеклу из кривичног дела односно да је пренета на треће лице без накнаде или уз накнаду која очигледно не одговара стварној вредности у циљу осујећења одузимања имовине. Правни следбеник или треће лице и његов пуномоћник износе доказе о неоснованости навода јавног тужиоца или о законитом пореклу имовине свог правног претходника.

Члан 32.

По окончању рочишта суд доноси решење којим усваја или одбија захтев за трајно одузимање имовине.

Решење о трајном одузимању имовине садржи податке о власнику, опис и законски назив кривичног дела, податке о имовини која се одузима односно вредност која се одузима од власника ако је располагао имовином проистеклом из кривичног дела у циљу осујећења одузимања имовине и одлуку о трошковима управљања привремено одузетом имовином.

Решењем из става 2. овог члана суд ће оставити власнику део имовине ако би било доведено у питање издржавање власника или лица која је он дужан да издржава у складу са одредбама Закона о извршном поступку.

Решење из става 1. овог члана суд ће доставити власнику, његовом пуномоћнику, јавном тужиоцу и Дирекцији.

По пријему решења из става 2. овог члана Дирекција одмах предузима мере за чување и одржавање одузете имовине. Одузетом имовином Дирекција управља до правноснажног окончања поступка за одузимање имовине.

Члан 33.

Против решења из члана 32. став 1. овог закона овлашћена лица могу изјавити жалбу у року од осам дана од дана достављања решења.

Жалба не спречава Дирекцију да поступи у складу са чланом 32. став 4. овог закона.

О жалби против решења одлучује виши суд.

Члан 34.

Решавајући о жалби суд може жалбу одбацити као неблаговремену или недозвољену, одбити жалбу као неосновану или уважити жалбу и решење преиначити или укинути и предмет упутити на поновно одлучивање.

Решење о трајном одузимању имовине постаје правноснажно када суд одбије као неосновану жалбу изјављену против тог решења или уважи жалбу изјављену против решења којим је одбијен захтев за трајно одузимање имовине и донесе одлуку о трајном одузимању имовине.

IV UPRAVLJAЊE ODUZETOM IMOVINOM

Члан 35.

По пријему решења о привременом односно трајном одузимању имовине Дирекција одмах поступа у складу са чланом 9. овог закона.

До укидања решења о привременом одузимању имовине односно до правноснажног окончања поступка за трајно одузимање имовине Дирекција управља одузетом имовином са пажњом доброг домаћина односно доброг стручњака.

Члан 36.

О одузетој имовини сачињава се записник у који се уносе подаци о власнику, подаци о имовини и стању у којем је преузета, подаци о вредности која се одузима (члан 32. став 2.), напомена да ли се имовина привремено или трајно одузима, да ли је привремено одузета имовина остала код власника или је поверена физичком или правном лицу (члан 37. ст. 3. и 4.) и други подаци.

Директор прописује ближу садржину записника из става 1. овог члана и садржину и начин вођења евиденција о пословима које у смислу члана 9. став 1. овог закона врши Дирекција.

Члан 37.

Привремено одузимање имовине спроводи се сходном применом одредаба Закона о извршном поступку, ако овим законом није другачије одређено.

Трошкове чувања и одржавања привремено одузете имовине сноси Дирекција.

Директор може одлучити да привремено одузета имовина остане код власника уз обавезу да се о имовини стара са пажњом доброг домаћина. Власник сноси трошкове чувања и одржавања имовине.

У оправданим случајевима директор може поверити управљање привремено одузетом имовином физичком или правном лицу на основу уговора.

Члан 38.

Привремено одузете предмете од историјске, уметничке и научне вредности Дирекција предаје на чување установама надлежним за чување ових предмета до истека рока предвиђеног за окончање поступка по захтеву за трајно одузимање имовине.

Привремено одузете девизе и ефективни страни новац, предмете од племенитих метала, драгог и полудрагог камења и бисера Дирекција предаје на чување Народној банци Србије до истека рока из става 1. овог члана.

Члан 39.

Ако је власнику привремено одузета покретна и непокретна имовина Дирекција може из новчаних средстава односно средстава добијених продајом покретне имовине да намираи нужне трошкове чувања и одржавања непокретне имовине.

Ако решење о привременом одузимању имовине буде укинато односно ако поступак за трајно одузимање имовине не буде окончан у року предвиђеном у члану 29. став 4. овог закона Дирекција има право на накнаду трошкова из става 1. овог члана од власника.

Члан 40.

У циљу очувања вредности привремено одузете имовине Дирекција може без одлагања продати покретну имовину односно поверити одређеном физичком или правном лицу да спроведе поступак продаје.

Ако одредбама овог закона није нешто посебно прописано, у поступку продаје имовине из става 1. овог члана сходно ће се применити одредбе закона о извршном поступку и извршењу кривичних санкција.

Члан 41.

Продаја имовине из члана 39. став 1. и члана 40. став 1. овог закона врши се усменим јавним надметањем које се оглашава у „Службеном гласнику Републике Србије” односно другом јавном гласилу. Лако кварљива роба и животиње могу се продати без усменог јавног надметања.

Покретна имовина се продаје по истој или вишој цени од процењене вредности коју је одредила Дирекција. Ако имовина не буде продата након два усмена јавна надметања продаја се може извршити непосредном погодбом.

Продаја хартија од вредности и других вредносних папира врши се у складу са прописима којима се уређује промет хартија од вредности.

Члан 42.

Покретна имовина која не буде продата у року дужем од годину дана може бити поклоњена у хуманитарне сврхе или уништена.

Одлуку о поклону имовине из става 1. овог члана доноси директор, по прибављеном мишљењу министра надлежног за здравство или социјалну заштиту.

Одлука о уништењу имовине из става 1. овог члана директор доноси и због постојања здравствених, ветеринарских, фитосанитарних, сигурносних или других разлога прописаних законом. Имовина се уништава под надзором Дирекције, у складу са посебним прописима.

Трошкове уништења сноси власник, а ако то није могуће трошкове сноси Дирекција. Дирекција може од власника тражити накнаду трошкова.

Члан 43.

Новчана средства добијена продајом имовине из члана 40. став 1. овог закона чувају се на посебном рачуну Дирекције до укидања решења о привременом одузимању имовине односно до истека рока предвиђеног за окончање поступка по захтеву за трајно одузимање имовине.

Новчана средства из става 1. овог члана користе се за повраћај имовине и накнаду штете и трошкова из члана 42. ст. 3. и 4. овог закона. Ако новчана средства нису довољна, разлика се исплаћује из буџета Републике Србије.

Члан 44.

Власнику привремено одузете имовине за коју је у складу са овим законом утврђено да не потиче из кривичног дела, без одлагања се враћају новчана средства добијена продајом имовине увећана за просечну камату по виђењу за одговарајући период.

Новчана средства из става 1. овог члана Дирекција враћа по службеној дужности или на захтев власника.

Члан 45.

Власник коме су у складу са чланом 44. став 1. овог закона враћена новчана средства може у року од тридесет дана од дана повраћаја средстава поднети Дирекцији захтев за накнаду штете проузроковане привременим одузимањем имовине.

Ако захтев за накнаду штете не буде усвојен или Дирекција не донесе одлуку о њему у року од три месеца од дана подношења захтева, власник може надлежном суду поднети тужбу за накнаду штете против Републике Србије. Ако је захтев само делимично усвојен, власник може поднети тужбу у односу на неусвојени део захтева.

Члан 46.

Имовина и новчана средства добијена продајом имовине постају својина Републике Србије када одлука о трајном одузимању имовине постане правноснажна.

На основу одлуке министарства надлежног за науку односно културу трајно одузете предмете од историјске, уметничке и научне вредности Дирекција уступа без накнаде установама надлежним за чување таквих добара.

Гувернер Народне банке Србије доноси одлуку о поступању са трајно одузетим предметима из члана 38. став 2. овог закона.

На трајно одузету непокретну имовину примењују се одредбе закона којим се уређује поступање са средствима у својини Републике Србије.

Члан 47.

По одбитку трошкова управљања одузетом имовином, новчана средства добијена продајом трајно одузете имовине уплаћују се у буџет Републике Србије и

расподељују се у износу од по 20% за финансирање рада суда, јавног тужилаштва, Јединице и Дирекције.

Преостала новчана средства из става 1. овог члана користе се за финансирање социјалних, здравствених, просветних и других установа.

V МЕЂУНАРОДНА САРАДЊА

Члан 48.

Међународна сарадња у циљу одузимања имовине проистекле из кривичног дела остварује се на основу међународног споразума.

Ако међународни споразум не постоји или нека питања нису уређена међународним споразумом, међународна сарадња остварује се на основу одредаба овог закона.

Члан 49.

Међународна сарадња у смислу одредаба овог закона обухвата пружање помоћи у проналажењу имовине проистекле из кривичног дела, забрану располагања и привремено или трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела.

Надлежност домаћег јавног тужилаштва односно суда у поступку међународне сарадње из става 1. овог члана одређује се сходном применом одредаба Законика о кривичном поступку о међународној правној помоћи и извршењу међународних уговора у кривичноправним стварима.

Члан 50.

Претпоставке за пружање помоћи у смислу члана 49. овог закона су:

- 1) да тражена мера није у супротности са основним начелима домаћег правног поретка;
- 2) да извршење молбе иностраног органа не би штетило суверенитету, јавном поретку или другим интересима Републике Србије;
- 3) да су у иностраном поступку доношења одлуке о трајном одузимању имовине задовољени стандарди правичног суђења.

Члан 51.

Молба иностраног органа за сарадњу у смислу одредаба овог закона доставља се домаћем јавном тужилаштву односно суду преко министарства надлежног за послове правосуђа. На исти начин достављају се иностраном органу молба односно одлуке домаћег јавног тужилаштва односно суда.

У хитним случајевима, под условом узајамности, молба за проналажење имовине, забрану располагања и привремено одузимање имовине може се доставити посредством Јединице.

Члан 52.

Молба за сарадњу у смислу одредаба овог закона садржи:

- 1) назив органа који подноси молбу;
- 2) податке о лицу на које се молба односи (име, датум и место рођења, држављанство и место где се налази), а ако се ради о правном лицу, и податке о седишту правног лица;
- 3) податке о имовини у вези са којом се тражи сарадња, њеној повезаности са лицем из тачке 2. овог члана;
- 4) конкретне радње које би требало предузети и навођење законских одредба државе молиље које представљају основ за предузимање одређених мера принуде.

Молба за проналажење имовине проистекле из кривичног дела поред података из става 1. овог члана садржи и околности из којих произилазе основи сумње да имовина проистиче из кривичног дела.

Молба за забрану располагања или привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела поред података из става 1. овог члана садржи и одлуку о покретању кривичног поступка или захтев за покретање поступка за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела од лица из тачке 2. става 1. овог члана.

Молба за трајно одузимање проистекле из кривичног дела поред података из става 1. овог члана садржи и одлуку о трајном одузимању имовине проистекле из кривичног дела од лица из тачке 2. става 1. овог члана.

Члан 53.

По пријему молбе из члана 52. овог закона јавни тужилац односно суд испитује да ли су испуњене претпоставке из члана 50. овог закона.

Члан 54.

По доношењу решења о усвајању молбе за проналажење имовине проистекле из кривичног дела јавни тужилац упућује захтев Јединици да предузме неопходне радње у циљу откривања и проналажења имовине.

Поступајући по захтеву из става 1. овог члана Јединица у складу са одредбама чл. 15. до 20. овог закона предузима мере у циљу проналажења и обезбеђења доказа о постојању, локацији или кретању, природи, правном статусу или вредности имовине проистекле из кривичног дела.

Члан 55.

Ако молба за забрану располагања, привремено или трајно одузимање имовине садржи све елементе прописане чланом 52. овог закона одлуку доноси ванрасправно веће надлежног суда. О седници обавештава се јавни тужилац и постављени бранилац односно пуномоћник.

Ако постоји опасност да ће лице из члана 52. став 1. тачка 2. овог закона располагати имовином проистеклом из кривичног дела пре него што буде одлучено о молби из става 1. овог члана суд може донети наредбу о забрани располагања имовином. Ова забрана важи до доношења одлуке суда о молби.

Члан 56.

Суд може решењем усвојити или одбити молбу из члана 55. овог закона.

Решење о привременом одузимању имовине садржи податке из члана 25. став 2. овог закона, а решење о трајном одузимању имовине садржи податке из члана 32. став 2. овог закона.

Решење из става 2. овог члана суд ће доставити постављеном браниоцу односно пуномоћнику, јавном тужиоцу и Дирекцији.

Члан 57.

Против решења из члана 56. став 1. овог закона може се изјавити жалба о којој одлучује виши суд.

Жалба против решења којим је одлучено о молби за привремено одузимање имовине изјављује се у року од три дана од дана достављања решења, а жалба против решења којим је одлучено о молби за трајно одузимање имовине изјављује се у року од осам дана од дана достављања решења.

Жалба не одлаже извршење решења о привременом одузимању имовине, односно не спречава Дирекцију да предузме мере за управљање трајно одузетом имовином.

Члан 58.

Привремено одузимање имовине траје до окончања кривичног поступка односно поступка по захтеву за трајно одузимање имовине. Инострани орган на свака три месеца доставља обавештење домаћем суду о току поступка.

Ако поступак из става 1. овог члана не буде окончан у року од две године од доношења решења о привременом одузимању имовине суд ће по службеној дужности укинути решење.

Члан 59.

Решење о трајном одузимању имовине постаје правноснажно када суд одбије као неосновану жалбу изјављену против тог решења или уважи жалбу изјављену против решења којим је одбијен захтев за трајно одузимање имовине и донесе одлуку о трајном одузимању имовине.

Трајно одузетом имовином проистеклом из кривичног дела располаже се у складу са одредбама овог закона, осим ако нешто друго није утврђено међународним споразумом.

VI ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 60.

Министар унутрашњих послова доноси у року од 45 дана од дана ступања на снагу овог закона акт о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у Јединици.

По прибављеној сагласности Републичког јавног тужиоца директор полиције у року од 15 дана од доношења акта из става 1. овог члана распоређује руководиоца Јединице.

Члан 61.

Влада доноси у року од 45 дана од дана ступања на снагу овог закона акт о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у Дирекцији.

По прибављеном мишљењу председника Врховног касационог суда и Републичког јавног тужиоца Влада у року од 15 дана од дана ступања на снагу овог закона поставља директора Дирекције.

Члан 62.

Подзаконски акти за спровођење овог закона доносе се у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 63.

Одредбе овог закона примењују се на кривична дела прописана Кривичним закоником ("Службени гласник РС", бр. 85/05, 88/05 и 107/05), односно раније Основним кривичним законом ("Службени лист СФРЈ", бр. 44/76, 36/77, 34/84, 37/84, 74/87, 57/89, 3/90, 38/90, 45/90 и 54/90, "Службени лист СРЈ", бр. 35/92, 16/93, 31/93, 37/93, 41/93, 50/93, 24/94 и 61/01 и "Службени гласник РС", број 39/03) и Кривичним законом Републике Србије ("Службени гласник РС", бр. 26/77, 28/77, 43/77, 20/79, 24/84, 39/86, 51/87, 6/89 и 42/89 и "Службени гласник РС", бр. 21/90, 16/90, 26/91, 75/91, 9/92, 49/92, 51/92, 23/93, 67/93, 47/94, 17/95, 44/98, 10/02, 11/02, 80/02, 39/03 и 67/03).

Члан 64.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику РС".